

бжда вашъ ученикъ, за което нарочно съмъ дошелъ тука. Азъ не искамъ почести, а полезни знания. Оставете всичкитѣ церемонии, свободата ми хиляди пжти по-мила отъ колкото неносната принудителность, която трѣба да бжде далечъ отъ разумнитѣ Сардамци.“

33.

Петъръ въ Парижъ.

При отиванието си въ Парижъ, въ 1717 год. Петъръ самъ си начерталъ всичкитѣ работи, за които билъ длъженъ да пита да види и да са научи.

Щомъ са срѣщналъ съ Орлеанския герцогъ преди всичко просилъ да неставатъ никакви приготовления, пишности, угощения и пр., а просто пожелалъ да му покажатъ кралевскитѣ дворове и строения, инвалиднитѣ домове, болницитѣ, арсеналитѣ, фабрикитѣ, манифактуритѣ монеднитѣ дворове и пр.

Герцога, слѣдъ като посрѣщналъ господаря съ голѣма честъ, увѣрявалъ го, че всичко щото пожелае ще бжде изпълнено. Послѣ му представили младия кралъ Лудовикъ XV, който отдалъ монарху дружеско привѣтствие. Но по причина че младия Лудовикъ билъ още съвсѣмъ малъкъ и привличалъ любовта на другитѣ, Петъръ го зель на рацѣтѣ си, съ засмѣно лице го цалуналъ и казалъ:

— „Отъ сърдце желая Негово Величество да порасте благополучно и славно да царува единъ день.